

KESKKONNAAMET

Tiit Harjak
Transpordiamet
info@transpordiamet.ee

Teie 17.04.2024 nr 7.1-7/24/6609-1

Meie 08.05.2024 nr 14-3/24/8148-2

Vastus selgitustaotlusele veeseaduse § 186 lg 2 kohta

Austatud Tiit Harjak

Esitasite Keskkonnaametile 17.04.2024 kirjaga nr 7.1-7/24/6609-1 selgitustaotluse,¹ milles palute selgitust kehtiva veeseaduse (edaspidi *VeeS*) § 186 lg 2 rakendamise kohta.

Keskkonnaamet vastab Teie selgitustaotlusele märgukirjale ja selgitustaotlusele vastamise ning kollektiivse pöördumise esitamise seaduse (edaspidi *MSVS*) §-s 6 sätestatud tähtaja jooksul.

Olete seisukohal, et maaomaniku nõusolek või mitte nõusolek antakse peale vee erikasutusloa taotluse menetluse võtmist Keskkonnaameti poolt, kui on selgunud tegevused milleks vee erikasutusluba taotletakse ning selgitate, et esinenud on pöördumisi, kus maaomaniku nõusolekut taotletakse ilma kavandatud tegevuse näitamiseta.

Vee erikasutuseks võõral maatükil peab kasutajal olema ka maaomaniku nõusolek (*VeeS* § 186 lg 2). Vee erikasutusõiguse aluseks oleva veeloa taotlemiseks peab loa taotleja esitama Keskkonnaametile *VeeS* § 190 ja keskkonnaseaduse üldosa seaduse (edaspidi *KeÜS*) § 42 lg-s 1 ja lg-s 7 nimetatud andmed. *KeÜS* § 42 lg 7 alusel on keskkonnaminister 23.10.2019 vastu võtnud määruse nr 56 „Keskkonnaloa taotlusele esitatavad täpsustavad nõuded ja loa andmise kord ning keskkonnaloa taotluse ja loa andmekoosseis“ (edaspidi *määrus nr 56*), mis täpsustab, et vee erikasutuse keskkonnaloa (edaspidi *veeloa*) taotlus koosneb *VeeS* § 190 lg-s 1 ning määruse nr 56 3. peatükis nimetatud asjakohastest andmetest ja lisadest (*määrus nr 56* § 8).

Vastavalt määruse nr 56 § 9 p-le 1 esitatakse sõltuvalt vee erikasutuse liigist veekasutuse ja veeheite kohta *KeÜS* § 42 lg-s 3 nõutud lisad, arvestades *VeeS* § 186 lg-s 2 ning § 190 lg-s 4 sätestatud eristustega maaomaniku kirjaliku nõusoleku esitamise kohustusest.

Seega on *VeeS* § 186 lg-s 2 nimetatud maaomaniku nõusoleku esitamise kohustus juhul, kui tegevust kavandatakse võõral maatükil, loa taotlejal juba taotluse esitamisel.

Juhul, kui taotlusel puudub *VeeS* § 186 lg 2 kohane maaomaniku nõusolek, siis võib Keskkonnaamet käsitleda taotlust puudustega olevaks haldusmenetluse (edaspidi *HMS*) § 15 tähenduses.

Maaomanikuks, kelle nõusolekut vee erikasutuseks võõral maatükil *VeeS* § 186 lg 2 järgi küsitakse, võib olla nii füüsiline või juriidiline isik või haldusorgan. Seejuures ei ole maaomaniku nõusolek *VeeS* § 186 lg 2 tähenduses võrdsustatav haldusorgani kooskõlastuse või arvamusega *HMS* § 16 lg 1 tähenduses. Seega ei ole Teie poolt kirjeldatud juhtudel tegemist

¹ Registreeritud dokumendisüsteemis numbriga 14-3/24/8148.

Transpordiameti kui haldusorgani kooskõlastusega HMS § 16 lg 1 mõttes, vaid Transpordiamet annab nõusoleku või keeldub nõusoleku andmisest kui maaomanik, kelle maatükil soovitakse hakata tegelema vee erikasutusega.

Juba veeloa taotluse esitamisel peab taotleja märkima ära, mis tegevust taotletakse ehk taotluse selgelt sõnastatud sisu ja kavandatava tegevuse iseloomustus (KeÜS § 42 lg 1 p-d 3 ja 6). Järelikult ei selgu tegevused, milleks luba taotletakse pärast Keskkonnaameti poolt taotluse menetlusse võtmist ehk haldusmenetluse jooksul, vaid juba taotluse esitamise etapis. Juhul, kui nõusoleku taotleja vastavat teavet ei esita, võib Keskkonnaameti hinnangul maaomanik ise küsida teavet tegevuste kohta, mida tema maal kavandatakse ning mis põhjusel VeeS § 186 lg 2 kohast nõusolekut küsitakse.

Keskkonnaamet keeldub veeloa andmisest, kui veeloa taotlejal ei ole tegevuskoha maaomaniku nõusolekut viimase omandis oleva kinnisasja kasutamiseks (VeeS § 192 lg 2). Seega ka juhul, kui taotlus on siiski juba menetlusse võetud, kuid VeeS § 186 lg-s 2 nimetatud nõusolekut ei ole esitatud, ei saa Keskkonnaamet veeloa taotlust rahuldada.

Keskkonnaamet lähtub haldusmenetluse läbiviimisel eesmärgipärasuse põhimõttest, mille järgi tuleb haldusmenetlus läbi viia eesmärgipäraselt ja efektiivselt, samuti võimalikult lihtsalt ja kiirelt, vältides üleliigseid kulusi ja ebameeldivusi isikutele (HMS § 5 lg 2). Seega on põhjendatud küsida VeeS § 186 lg 2 kohast nõusolekut juba enne taotluse menetlusse võtmist, et vältida perspektiivitut ja isikule kurnavat haldusmenetlust, mis lõppeks keelduva haldusakti andmisega (VeeS § 192 lg 2). Selgitame, et veeloa andmise menetluse raames võib isikul olla kohustus esitada näiteks uuringuid (VeeS § 190 lg 3) või kanda keskkonnamõju hindamisega seotud kulud (keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seadus, edaspidi *KeHJS*, § 8 lg 2). Seega ei ole mõistlik ega taotleja huve arvestav viia haldusmenetlus läbi olukorras, kus tegevuskoha maaomanik ei ole taotletava tegevusega nõus.

Kokkuvõtvalt on Keskkonnaamet seisukohal, et VeeS § 186 lg 2 kohast maaomaniku nõusolekut on põhjendatud küsida enne taotluse menetlusse võtmist, sest juba siis on teada, millist tegevust veeloa alusel ellu viia kavatakse.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)

Väino Vaidla

juhataja

Õigusosakond

Hanna Maria Kokla +37256860102
hanna.kokla@keskkonnaamet.ee